

[Hans Pinstrup.]

Ved Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 ned sættes Afleveringspligten beregnet efter Grundværdien af Skove, Plantager, Hede- og Klitarealer samt Byggegrunde betydeligt. Herved bortfalder et af den nugældende Kornlovs store Stridsspørgsmaal.

Ved Ændringsforslag Nr. 3 til § 7 fast sættes, at Ombytningen af Brødkorn, herunder ogsaa Brødkorn iblandet andet Korn, f. Eks. Hvede, der har været isaet Byg, med Foderkorn fremtidig skal ske uden Tab for Brødkornsdyrkerne. Jeg betragter denne Ændring som meget værdifuld og som en Retfærdighedshandling. Derved vil det urimelige Forhold, at Brødkornsdyrkerne undertiden har maattet betale adskillige Kroner pr. 100 kg i Bytte for Foderkorn, være ophørt. Det er en Ændring, der ganske afgjort vil virke fremmende paa Brødkornsdyrkningen, og som derfor er baade rigtig og klog.

Selv om der kunde være andre Enkelt heder, hvor Ændringer havde været ønskelige, er Lovforslaget nu Udtryk for det, det har været muligt at opnaa Enighed om. Det er en betydelig Forbedring fra sidste Aars Kornlov, bortset fra Bestemmelsen om de 1½ Mill. Tdr. Korn, der skal udskrives mere, men som alle under de nuværende Forhold maa erkende Nødvendigheden af. Jeg ønsker saa stærkt som muligt at sige: Det nødvendige Korn til Befolkningens Ernæring maa sikres, det er hver enkelt Landbrugers Opgave og Pligt at bidrage hertil, og ingen har Ret til at skyde denne Pligt fra sig. Til Gengæld har Landbruget Krav paa, at der vises Forstaaelse for de Vanskeligheder, Erhvervet kommer ud for som Følge af Kornafleveringen og de dermed ændrede Produktionsvilkaar.

Med disse Ord skal jeg anbefale Ændringsforslagene til Vedtagelse og derefter ærede Medlemmer at stemme for Lovforslaget ved tredie Behandling.

Grønning: Som det fremgaar af Betænkningen, kan vi tilslutte os de af Ministeren stillede og af Udvalget tiltraadte Ændringsforslag. Derimod kan vi ikke tilslutte os og maa fraraade at stemme for de af Bondepartiets Medlemmer uden for Betænkningen stillede Ændringsforslag. Vi kan godt indse, at Forbeholdsretten i mange Tilfælde kan virke strengt — jeg tænker navnlig paa de Tilfælde, hvor der indtræder Misvækst, saaledes som det sidste Aar skete paa den jyske Højderyg. I alle saadanne Tilfælde kan den gennemførte Indsnævring

af Forbeholdsretten virke strengt, men det er en Nødvendighed, at den virker strengt. Den skal tilskynde alle til at være med at bære den samfundsmæssige Byrde, som Kornudskrivningen er.

Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for Ændringen af § 1, Stk. 2, vedrørende Beregningen af Udskrivningen paa Skove, Plantager m. v. Denne Ændring vil medføre dels en Nedsættelse i den maksimale Procent fra Lovforslagets 10 til 8, og dels — og det er det vigtigste — at Beregningsgrundlaget ændres fra, som foreslaet, 10 pCt. af de samlede Grundværdier til 8 pCt. af de egentlige Landbrugsarealer, som fremkommer ved, at man fra den samlede Grundværdi, forinden Beregningen foretages, fradrager Værdien for Skove, Plantager, Klitarealer m. v. Det er en meget betydningsfuld Ændring, som jeg haaber vil medføre, at disse Ejendomme i al Almindelighed vil kunne opfylde Afleveringspligten og derved ogsaa faa Del i den særlige Pris, der tildeles Landmænd, der har opfyldt deres Afleveringspligt, for den sidste Ottendedel.

Derimod maa jeg beklage, at der ikke i Udvalget har været Mulighed for at faa Tilslutning til mit Ønske og Forslag om en Forhøjelse af den hollandske Vægt med 2 Pund op, saaledes at Fradragene, der nu er 5 Pund ned, men kun 3 Pund op, kunde blive ens. Det har der imidlertid ingen Mulighed været for, hvad jeg beklager. Man skulde jo tro, at i et Land, hvor man baade i Handel med Smør, Gødningskalk og Tørv betaler efter Kvalitet, under Hensyn til det mindste Vandindhold, kunde man faa Tilslutning til den Betragtning, at det vilde være rigtigt at betale ogsaa Kornet med en højere Pris, naar det fremtraadte med det mindst mulige Vandindhold. Og der vilde være saa meget mere Grund til at gennemføre dette, som Landbruget dog i Høsttiden sædvanligvis raader over de billigste Hjælpe midler til at tørre Kornet, nemlig Sol og Vind. Ved at tage disse Naturkræfter i Brug kan man tørre Korn paa en billigere Maade end ellers. Forholdet er jo det, at det Korn, som nu indleveres af Landmændene med den hollandske Vægt, som er forudsat i Lovforslaget, ikke kan overvinde og ikke kan lagres uden gennem kunstig Tørring, og da der kun er knebent med Brændsel, vilde det have været bedre, om man havde stimuleret Landbruget til at fremskaffe en Vare, som var saa tør, som Vejrforholdene nu engang gør det muligt. Man er fra enkelt Side gaaet imod dette Forslag ud fra den Betragtning, at det, der tilsigtedes, var en